

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3043/2015. (II. 20.) AB VÉGZÉSE**alkotmányjogi panasz visszautasításáról**

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.II.37.721/2013/6. számú és a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.K.26.957/2013/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó gyermekgyógyászati betéti társaság (a továbbiakban: indítványozó) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] 1.1. Az indítvány arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.II.37.721/2013/6. számú és a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.K.26.957/2013/8. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat.
- [3] Kérelme indokolásában hivatkozott az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére, M) cikkére, R) cikk (1) bekezdésére, I. cikk (1)–(4) bekezdéseire, II. cikkére, V. cikkére, XII. cikk (1)–(2) bekezdéseire, XIII. cikk (1)–(2) bekezdéseire, XV. cikk (1)–(2) bekezdéseire és a 18. cikkekre.
- [4] Az eljáró bíróságok által megállapított tényállás szerint az indítványozó, mint háziorvosi tevékenység gyakorlására jogosult szervezet adásvétel jogcímén működtetési jogot (a továbbiakban: praxisjog) vásárolt, és az elsőfokú, hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóság által kiadott működési engedély alapján területi ellátási kötelezettséggel rendelkező házi gyermekorvosi ellátást és gyermek tüdőgyógyászati tevékenységet nyújtott a soproni önkormányzat egyik körzetében. A működési engedélyezési eljárásban becsatolta az indítványozó és az önkormányzat között határozott időre megkötött megbízási (feladat-ellátási) szerződést is, ami a működési engedély kiadásának egyik

feltétele. A megbízó önkormányzat a szerződésben foglaltaknak megfelelően az indítványozó rendelkezésére bocsátotta a rendelőt.

- [5] A határozott idő lejártakor az önkormányzat kezdeményezte új megállapodás megkötését, ám az indítványozó a tervezet több pontjával nem értett egyet, módosítási indítványait pedig az önkormányzat nem fogadta el, így a megállapodás nem jött létre. Az indítványozó ekkor jelezte az önkormányzat felé, hogy feladat-ellátási szerződés megkötésére nincs is szükség, tekintettel arra, hogy a praxis működtetőjének a tevékenység végzése a praxisjoga alapján jogszabályi kötelezettsége. Az önkormányzat tájékoztatta az elsőfokú hatóságot arról, hogy az indítványozó nem rendelkezik az önkormányzattal megkötendő feladat-ellátási szerződéssel, egyúttal kifejezte azon szándékát, hogy az érintett gyermekorvosi körzet ügyének rendezése érdekében az indítványozóval feladat-ellátási szerződést kíván kötni.
- [6] A felek közti egyeztetések továbbra sem vezettek eredményre. A feladat-ellátási szerződés megszűnésével új szerződés hiányában az indítványozó jogcím nélküli használójává vált a rendelőnek és telephellyel sem rendelkezett, holott ez utóbbi megléte a tevékenység folytatásának egyik feltétele. A hatóság erre figyelemmel az indítványozó működési engedélyét visszavonta.
- [7] A másodfokon eljáró hatóság az első fokon hozott döntést helybenhagyta, a közigazgatási és munkaügyi bíróság pedig az indítványozónak a másodfokú döntéssel szemben benyújtott keresetét elutasította.
- [8] A felülvizsgálati bírósággként eljáró Kúria ítéletében rámutatott arra, hogy az indítványozó téved akkor, amikor praxisjogát összemosza a hatóság által kiadandó működési engedéllyel. A praxisjog olyan vagyoni értékű jog, amely alapján önálló orvosi tevékenység folytatható, örökölhető és elidegeníthető. Ehhez képest a működési engedély az egészségügyi szolgáltató személyi, tárgyi, szakmai követelményeinek a meglétét, a használt helyiség szakmai, közegészségügyi megfelelőségének, azaz az adott személy adott helyen végzendő egészségügyi tevékenységének egyedi vizsgálatát és folyamatos ellenőrzését magába foglaló hatósági visszaigazolás. A Kúria kifejtette azt is, miért nem helytálló az indítványozó azon állítása sem, mely szerint a praxisjog birtokában az önkormányzattal megkötött megállapodás nélkül is jogosult az adott körzetben a háziorvosi tevékenység folytatására. Eszerint a praxisjog nem szükségképpen összekapcsolt egyetlen háziorvosi körzettel sem, mert a háziorvosi körzetben végzendő tevékenység az önkormányzattal megkötött megállapodástól függ. A vonatkozó jogszabályok szerint egészségügyi szolgáltatás nyújtására csak a működési engedéllyel rendelkező szolgáltatók jogosultak. Az engedély kiadásának pedig elengedhetetlen feltétele a telephely megléte, illetve a szolgáltató által

használt ingatlan használati jogcímének az igazolása. Amennyiben a szolgáltató más tulajdonában kívánja végezni tevékenységét, ebben az esetben elengedhetetlen az ingatlan tulajdonosával erre irányuló megállapodás megkötése. Hangsúlyozta a Kúria azt is, hogy az önkormányzat törvényi kötelezettsége az egészségügyi alapellátás körében a háziorvosi és házi gyermekorvosi ellátás biztosítása. Ezt a feladatát ruházza át feladat-ellátási szerződés útján a praxis-joggal rendelkező egészségügyi szolgáltatóra. Az egészségügyi szolgáltató pedig – a vonatkozó szabályok alapján – a már meglévő praxisjogtól függetlenül a szolgáltatást csak a működési engedély birtokában végezheti. A Kúria végül megállapította, hogy az indítványozó az önkormányzattal megkötendő feladat-ellátási szerződés hiányában a jogszabályban előírt feltételek meglétét nem tudta igazolni, amelyre tekintettel a szóban forgó, konkrét háziorvosi körzetre vonatkozó működési engedélyének a visszavonására jogszerűen került sor.

- [9] 1.2. Az Alkotmánybíróság főtítkára az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdéseire hivatkozással tájékoztatta az indítványozót, hogy indítványa hiányos, határozott kérelmet nem tartalmaz. Az indítvány mindenekelőtt azért volt hiányos, mert a panaszos nem terjesztett elő kellő indokolást arra nézve, hogy a közigazgatási és munkaügyi bíróság, továbbá a Kúria ítélete mennyiben és miért sérti az Alaptörvényben biztosított jogait. A felhívás nyomán az indítványozó alkotmányjogi panaszát első alkalommal a 2014. augusztus 1-jén kelt beadványában egészítette ki. A kiegészítésben a megsérülni vélt alaptörvényi rendelkezések pusztá felsorolása mellett az indítványozó kifogásolja a bíróságok jogértelmezési, jogalkalmazási tevékenységét és állítja az alkalmazott jogszabályok alaptörvény-ellenességét is. A 2014. szeptember 14-én kelt újabb beadványban az indítványozó ismételtén rámutat az ügyében eljáró bíróságok véleménye szerint téves jogértelmezésére és jogalkalmazására, továbbá részletesen kifejti az alkalmazott jogszabályok véleménye szerint helyes tartalmát.
- [10] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt. Ennek során az Alkotmánybíróság eljáró tanácsa megvizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz Abtv.-ben foglalt formai és tartalmi kritériumoknak.
- [11] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az alkotmányjogi panasz az alábbiak szerint nem fogadható be. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

- [12] Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálatára van jogköre, önmagában a bírósági joggyakorlat tartalmának, valamint a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára azonban nem rendelkezik hatáskörrel. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben megállapította, hogy az indítványozó a bíróság, illetve a Kúria eljárásával, valamint az ítéletek érdemével kapcsolatosan sem állított olyan pontosan körülírt, alkotmányjogilag értékelhető indokokkal, érvekkel alátámasztott alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely a bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vetne fel. Valójában az indítványozó a bírói jogértelmezéssel nem ért egyet: alkotmányjogi panaszának lényege, hogy a bíróságok az ügyében tévesen értelmezték és alkalmazták a vonatkozó jogszabályokat.
- [13] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza: „Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés *d)* pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírósági döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírói szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra kerül sor.” {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}
- [14] 3. Tekintettel arra, hogy a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.K.26.957/2013/8. számú és a Kúria Kfv.II.37.721/2013/6. számú ítéletével összefüggésben az Abtv. 29. §-ában meghatározott, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés nem állapítható meg, az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1)–(2) bekezdései alapján

eljárva – az alkotmányjogi panasz befogadását az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2015. február 16.

Dr. Lévy Miklós s. k.,
tanácsvezető, alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k., *Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1104/2014.

